

Publicerad 2013-11-12 05:12 av figurett

En härnärvarandefrånmed psedonymen lodjuret skullefåttan vanligtvisprivatkommentar på ett nyligen publicerat alstermen fick en annan, då boken bildrapport av EWK likt andra tillfälligt var på drift... Medmeramodstulet förstås...

Satir i all ära...

En dag under den ljusa högsommaren hände det mig att jag blev infångad i två skönljungfrurs trollkrets. Två sextonåriga, genomglödgade av färgrikt, blomsterdoftande blod och omätlig nyfikenhet. Det var ett par av det slags varelser, som till synes är så fulla av välmakt men vars ansträngningar kunna jämföras med fjärilarnas lätta vikt. Rundligt med tid hade de uppenbarligen haft under sina sexton sommarår att genomforska den trevliga butik, som kallas världen, kikande i varje låda och ask och på varje hylla och tillika intresserade av diskar med skjutdörrar under. Många av de brokiga varorna hade de tappert begripit både i fråga om ämne och kvalitet, ty under deras chikka hattar sutto käcka ögonpar, och på var och en av deras tio beskäftiga fingrar sutto tio förmodanden. Även mig fick de undersökt på rät- och avigsidan och med ivrig klokskap genomgranskad under mitt förflutna, min nutid och framtid. När nu presentationen sålunda var behörigen fullgjord, skulle vi naturligtvis roa oss, vi skulle få tiden att gå, löpa, flyga. Det väntades tydligt nog att jag skulle vara den, som satte förlustelserna igång. Under hängiven tystnad och förväntansfulla miner tillhandhöll de mig sina själar som två garnnystan att rulla med varthän jag ville. Men då jag granneligen visste att knappt den allsmäktige skaparen kunde förmå styra en enda handfull av idel ihopparullat kvitter, så gjorde jag ett ombyte i rollerna och gav mig hän i deras våld. Snart voro vi som tre svalor i luften, tumlande i tvära vändningar, i fint buktad glidflykt, i susande bågar, upp här och ned där, som hade vi otaliga ärenden åt olika håll och väderstreck.

Det har sedan länge slagit mig vilka enorma väglängder vi tillryggalade i ord och tanke. Det var ingen gräns för vad vi kunde uppnå utan minsta ansträngning. Om vi hade gått dessa sträckor steg för steg, bärande på hela vår jordiska tyngd, tänkande alla de ting, som vi avhandlade, i deras fulla verklighet, så skulle vi blivit oerhört trötta. Men här gjorde sig ingen trötthet märkbar; vips, vips, vips och vips! Så lätt det gick.

Kort sagt, där fanns icke något allvar. Föreställningen hade icke den reella vikt, som de få genom att sammanhängande sträcka sig ned till livets fasta grund, ur vilken de uppstått. Orden, som vi bollade med, voro icke förtöjda vid något underlag av massiv erfarenhet utan liksom substanslösa. Varpå kunde det bero? Beskrivandet är lätt nog, ord som löshet, tankeflykt, lättvindligt vagabonderande kan var och en finna, om han har en smula övning i den litterära avstavningskonsten. Men det är numer en mansålder sedan jag upphörde att tillföra psykologiska beskrivningar något synnerligen stort värde. Vad sakens kärna beträffar, så måste jag tyvärr bekänna att den hitills icke lyckats mig komma till någon förståelse av den underliga skillanden mellan allvar och lösslupenhet. Det enda otvivelaktiga är att skillnaderna beror på sammanhangsförhållandena. Allvar är besläktat med ansvar. Det är frågan om någon slags adhesionskraft.. Föreställningarna bli lätt som agnar genom att lösryckas från sitt sammanhang, som kan liknas vid ett nät av förtöjningar, vilket håller igen och hämmar. Genom att jonglera med tingen, genom att använda sig av orförbindelsernas taskspelarkonst och roa sig med att vända upp och ned på begreppen kan man så småningom tömma dem på allt allvar. Tankeförbindelserna brista lika lätt som sommarens spindelnät för hjortens språng. Allvaret är en gåta liksom kohesionskrafternn hos de så kallade fasta kropparna. Jag gissar

här ånyo på vitalitetsfortplantningar.

I normala fall äro våra (personliga) upplevelser, som utan tvivel bilda underlaget i våra tankars värld, mera eller mindre allvarstygda. Endast till en viss grad låter det sig göra att leva lättsinningt, utan samband med det förflutna och sin framtid, utan sammanhang med de levande varelserna och de sakliga värden i yttervärlden. Ingen är så tanklös att alla förenade trådar äro avskurna. En fullstnädig frigörelse från allt som binder och tvingar uppleva vi ju blott i det komiska. Önskar man att för några ögonblick lätta på vardagslivets sele, ska man söka upp en komiker. Tillsammans med honom kan man plötsligt känna sig upprymd till sinnes, yr och fri som en fågel. Tingen ha icke längre sin allvarstygnd. Tankar och intryck äro som bollar, vilka flyga i luften, än stötande samman, än samfällt syftande emot hemlighetsfulla mål, som plötsligt dyka upp.

De vanliga känslobetoningarna äro som upphävda. Den komsika effekten är vanligtvis till och med störst, när sammanstötningar och poängteringarna frambringa oroväckande verkningar i strid med vårt " allvarliga" positiva sinnelag. Det är ett översakningarnas spel, maskerings- och demaskeringsupptåg.

I gengäld finns det föga hållfasthet i de förbindelser, som äro frukten av lösslupenhet. Skämt, anekdoter, roande anmärkningar, intressanta påhitt, kvickhet, vitsar eller vad det nu alltsammans heter tåla inte riktigt upprepning. Andra gången man bjudes på denna bornerande dryck, är smaken vanligtvis duven. Man kan icke i egentlig mening leva på förbindelser av detta slag. Därför blir det onekligen ett anspråkslöst program, om man gör det till tidens lösen att stimulera människorna med spektakel. Så framt avsikten med det är att till människornas mödosamma liv foga något av festlighet och upphöjdhet, så måste man gå annorlunda till väga. På knalleffekter kan ingenting byggas. Även den starkaste dosis av dylika kombinationer, som dagen efter förefalla platta, tjänar i längden snarast till att väcka livsleda.

Fotfolknot: Kan ske törshenändå passapå attrekomendera ettaktuelltprogram om satir samtidigt som leverera till bildtextenifråga... Såväl glesbygd som som tätort kräver ett väl utvecklat datasystem för att människor snabbt och ingående skall komma varandra riktigt nära...Röklucka Eller?...Sup port...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren figurett med Poeter.se id #7900 innehar upphovsrätten